

вать историцитъ и върху наслѣдницѣ на Крума страшный. Тѣй, 1) въ мѣсьцослова на И-ра Василиа, за наслѣдникъ Крумовъ е туренъ не Муртагонъ, а Цокъ или Цоко, който не са знае обаче сынъ ли му е былъ или другый нѣкой; 2) въ грѣческыѣ минеи са поменуваѣтъ еще двама царѣ между Крума и Муртагона, именно: *Дукумъ* и *Диценгъ*, който были върлы гонители на христіеныѣ плѣнены въ послѣдныѣ боѣве и преселены съ време и по-сетиѣ въ Българіа отъ тѣхныѣ предшественницы, че най-много отъ Крума, — когато писатели по-достоверны, като Константинъ Багрянородный, Куропалатъ и Кедринъ стѣгласно на единъ царъ, именно на Муртагона отдавать туй гоненіе на христіеныѣ. Ако гледамы Ассемани (Cat. Eccl. T. II; p. 357—359)) доста добръ объяснява туй смѣсваѣе и размноженіе на Българскыѣ царѣ съ предположеніето си, че или нѣкои царѣ носѣли по двѣ имена или пѣкъ сж зеты за върховны управители на Българіа, а нѣкои были и кнезове второстепенны, който мѣчили христіеныѣ за да не са размножаватъ. Таквызи сж были и мнимыѣ сынове на Крума Дукумъ, Децинъ и Цоко, който на живота му еще единъ слѣдъ другый управѣли царщината, като велможы, а не като царѣ, доро сѣдиж на престола законныйѣ наслѣдникъ, сынъ му *Муртагонъ* или *Крутогонъ* (у Теофиakta е нареченъ *Омбритагъ*), какъто ще видимъ на долу. За него ный са основавамы на Дюканжа, който слѣдува по-вече Константинъ Багрянородный (de Administr. imp.), и послѣдныѣ този, като пише за Муртагона, казва: Μουτράγων ὁ τῷ Κροβμόω διαδόχος, тогазъ какъ Кедринъ го споменува: Μουτράγων ὁ τῷ Βουλάρων βασιλεὺς. И туй именно правы нѣкои да са сумиѣватъ за наслѣдника Крумовъ ако е неговъ сынъ или братъ. Отъ моя страна, азъ сподѣлямъ повече мнѣніето за Муртагона, че е сынъ на Крума, като давамъ вѣра на Енгеля, който бѣлѣжи, че въ послѣдныѣ бой съ Льва Арменина Борисовата сестра, която паднѣла робиня и я завели въ Цариградъ, была внука на Крума (Al'g. Welt'hist. t. 49; p. 328). Той не опредѣля тукъ думата *внука*, но разбира са, че трѣба да са земе не за *правнука*, жщото и дя сама съ брата си падатъ